

ad § 2. Nævnet mener, at Byraadene og Kommunalbestyrelserne ved Valg af Medlemmer til Nævnet bør være bundet til de af Grundejer- og Lejerforeninger foretagne Indstillinger.

I samme Forbindelse skal man paapege, at det for Nævnenes Arbejde maa anses for et stort Fremskridt, om der for samtlige disse fandtes et Fællesorgan, dels til Oplysning om de forskellige Afgørelser af principiel Natur, det være sig ministerielle, Overnævns eller Nævns Afgørelser, dels til Drøftelse af de forskellige Synspunkter og til Oplysning om Praksis, og ikke mindst som et Sted, hvor Grundejer- og Lejerforeninger kunde faa de forskellige Nævn i Tale.

I samme Forbindelse skal ligeledes paapeges Hensigtsmæssigheden ved Afholdelse af Delegeretmøder, hvad enten disse blev Lands- eller Amtsmøder.

ad § 4. Sidste Stykke mener man burde have en Tilføjelse saaledes, at Bestemmelsen ikke alene tager Sigte paa Beboelseslejlighedernes Tal, men tillige paa disses Størrelse.

ad § 6. Her maa man formene, at det i første Stykke omtalte obligatoriske Tillæg af 10 pCt. er for lavt; et Tillæg af mindst 25 pCt. maa anses for mere rimeligt, navnlig ogsaa under Hensyn til, at Befolkningens Indtægter i det store og hele pengemæssigt set maa antages betydeligt forøget.

ad § 12. Idet man stærkt maa udtale sig for Opretholdelsen af et Overnævn, skal dog i den Forbindelse paapeges, at dettes Sammensætning ændres noget, saaledes at det i højere Grad bliver sammensat efter Indstilling fra de Kommuner, i hvilke Huslejenævn er nedsat. Ligeledes skal paapeges et Krav om, at samtlige Nævnets Medlemmer lønnes under Hensyn til det til Tider betydelige Arbejde, der lægges paa Nævnets Medlemmer, dels i Form af sene langvarige Aftenmøder, dels ved Undersøgelse af Lejligheder og Boligforhold. Heller ikke mener man, at Nævnets Kontorholdsgodtgørelse bør fastsættes af Kommunalbestyrelse, men af Ministeriet efter Oplysning om Nævnets Arbejde, ligesom Antagelse af Medhjælp udelukkende bør overlades til Nævnet ved dets Formand.

ad § 13. Lovens Bekendtgørelse bør underlægges Nævnet.

ad § 15. Med Hensyn til Forretningslokalenævn mener man, at Lejeforhøjelser for Forretningslokaler i de mindre Købstæder, hvor selvstændigt Forretningslokalenævn ikke er nedsat, paa Begæring af Ejer eller Lejer skal kunne undergives en Prøvelse.

ad § 18. Man mener, at Bestemmelsen bør gøres mere effektiv, og Afgørelsen henlægges i Huslejenævnets Haand.

ad § 20. Man er af den Formening, at Bestemmelsen bør gøres obligatorisk, i alt Fald saa vidt, at Kommunerne maa stille Oplysning om Boligforholdene til Raadighed og have Pligt til, forsaavidt angaar kommunale Byggeforetagender, at samvirke med Nævnet angaaende disses Udlejning.

Idet bemærkes, at de foranstaaende Ændringer er tiltraadt af samtlige Nævnets Medlemmer, dog at et enkelt Medlem har taget Forbehold med Hensyn til Ændringerne til §§ 4 og 15 samt med Hensyn til, at Nævnets Medlemmer lønnes, skal man i øvrigt her for Byen paapege, at den store Del af Bolignøden skyldes midlertidig Indflytning fra Nabokommuner af Personer, der ikke erhvervsmæssig er knyttet til Byen, hvorfor man ogsaa maa anse det for magtpaaliggende, at Nævnet i saa Tilfælde faar Midler i Hænde til i nogen Grad at forebygge denne Invasion, der kun belaster Kommunen med Udgifter til Opførelse af Husvildeboliger.

I samme Forbindelse kan paapeges, at Nævnet savner Retsmidler til at haandhæve Paalæg meddelte i Anledning af Brud paa Husordenen eller lignende, der overtrædes imellem to Flytteterminer.

Sluttelig skal tilføjes, at Antallet af de Nævnet i Tiden siden 1. August f. A. forelagte Sager andrager 351, hvoraf ca. 10 har været forelagt Overnævnet til Afgørelse.

P. N. V.
(Underskrift).